

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/13/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120302679
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:6120302679.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Romana Lajoša v spore žalobcu A. B., C., C. C. D. XXX/X, XXX XX A., B.: XX XXX XXX, právne zastúpený Koval & spol., advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 648 892, proti žalovanému E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, XXX XX G., t.č. H. I. D. J. K. C. G. - L., A. X, E. XX, XXX XX G., o zaplatenie 243,70 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 4Csp/46/2020-166 zo dňa 22. septembra 2023, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku I. a III..

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 53,55 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 10,- eur od 20. 06. 2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 13,55 eur od 19. 07. 2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 15,- od 19. 08. 2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 15,- eur od 19. 09. 2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti o zaplatenie zmluvnej pokuty žalobu zamieta.

III. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56,1 %, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 52, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2, § 544 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 43 ods. 1 písm. a), 12 písm. a), b), § 44 ods. 1, 2, 4 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom do 31.12.2017, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 262 ods. 1, 2, § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov.

3. Uznesením č.k. 12CoCsp/49/2021-103 zo dňa 03.02.2022 Krajský súd v Prešove ako odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v I. a III. výroku a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie sa

s námietkou žalovaného, ktorou namietal, že zmluvu nikdy neuzatvoril, vôbec nezaoberal a ani v odôvodnení napadnutého rozsudku sa s ňou nijako nevysporiadal. Poukázal na to, že ide o podstatnú námietku, ktorá môže mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej, pretože ak by na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že ide o dôvodnú námietku, nebolo by možné vyhovieť žalobe žalobcu. Naopak, ak súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistí, že táto námietka nie je dôvodná, potom by mohol pristúpiť k vecnému prejednaniu žaloby. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku však nevyplýva na základe akých skutočností mal za to, že táto námietka žalovaného je nedôvodná, čo bolo dôvodom na zrušenie rozsudku v napadnutej časti a jeho vrátenie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní bude preto potrebné, aby súd prvej inštancie zistil, či predmetná zmluva bola skutočne uzatvorená so žalovaným, alebo či námietka žalovaného v tomto smere bola vznesená nedôvodne. V prípade, ak súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospeje k záveru o nedôvodnosti vznesenej námietky žalovaným, poukázal na to, že súd prvej inštancie síce správne posúdil predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako vzťah spotrebiteľský, avšak nedostatočne sa zaoberal ochranou spotrebiteľa, a to vo vzťahu k priznanej regresívnej zmluvnej pokute. Súd prvej inštancie sa v tomto smere nedostatočne zaoberal tým, ako bola regresívna zmluvná pokuta medzi sporovými stranami dohodnutá.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu spoločnosť C. J., M. ako podnik dňa 29.03.2017 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, ktorým sa podnik zaviazal poskytovať žalovanému telekomunikačné služby a aktivovať a poskytovať program služieb „Doma Happy L“ s dobou viazanosti 30 mesiacov so záväzkom žalovaného riadne a včas platiť cenu za poskytnuté služby. Z vykonaného dokazovania zároveň vyplynulo, že žalovaný si svoju povinnosť riadne a včas platiť cenu za poskytnuté služby neplnil. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2019 uzatvorenej medzi spoločnosťou C. J., M. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávok voči žalovanému vyplývajúcich zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb a dodatku na žalobcu, čím bola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní. Žalovaný síce popieral, že zmluvu podpísal, navrhol znalecké dokazovanie písomným ohľadom pravosti podpisu, avšak keďže nezložil zálohu na predmetné znalecké dokazovanie, nebolo vykonané a vychádzal iba z dôkazov, ktoré boli predložené. Keďže žalobca predložil zmluvu, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovaným, ktorá bola ním podpísaná, pričom pri laickom porovnaní podpisu s inými podpismi žalovaného sa jedná o ten istý podpis a keďže žalovaný nepredložil žiaden iný dôkaz, ktorým by preukázal, že zmluvu nepodpísal, dospel k záveru o nedôvodnosti námietky žalovaného, že zmluvu nepodpísal. V neprospech žalovaného je aj tvrdenie, že zmluvu nemohol podpísať, keďže v tom čase bol vo výkone trestu odňatia slobody, avšak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v čase podpisu zmluvy vo výkone trestu odňatia slobody nebol. Keďže výšku priznanej istiny odvolací súd nespochybnil, v plnom rozsahu poukázal na odôvodnenie v ods. 22, 23, 24 pôvodného rozsudku, ktorý v II. výroku nadobudol právoplatnosť.

5. K žalobcom uplatnenému nároku na zmluvnú pokutu uviedol, že žalovaný si ako spotrebiteľ zmluvnú pokutu osobitne nevyjednal vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým podmienkam. Zmluvné dojednanie týkajúce sa zmluvnej pokuty tak považoval za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V spotrebiteľskej veci by nemal byť už pri samotnom uzatváraní zmluvy prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Uvedené zákonné ustanovenie ukladalo žalobcovi povinnosť zabezpečiť, aby zmluvné podmienky a postupy pri ukončení zmluvy neodrádzali účastníka od zmeny poskytovateľa služieb. Sankcionovanie žalovaného zmluvnou pokutou za porušenie povinnosti neuskutočniť žiaden úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy, resp. dodatku, nemožno hodnotiť inak ako odradzujúcu podmienku a postup, teda ako podmienku neprijateľnú a spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ak teda odvodzuje žalobca ako dodávateľ svoj nárok na zmluvnú pokutu zo zmluvnej podmienky, ktorá nebola individuálne dohodnutá, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na úkor spotrebiteľa, t.j. zo zmluvnej podmienky, ktorá je neplatná, nemožno žalobcovi priznať plnenie z takejto neplatne dojednanej zmluvnej podmienky. Rovnako neobstojí poukaz žalobcu na to, že zohľadňoval časový aspekt porušenia povinnosti s klesajúcou sumou zmluvnej pokuty. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť, že nie každé prípadné porušenie povinnosti je rovnakej intenzity, významu a následkov. Porušením povinnosti pritom nemôže byť využitie oprávnení daných zákonom, či dohodou. Z uvedených dôvodov preto súd žalobu v časti zmluvnej pokuty zamietol.

6. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca mal úspech v časti o zaplatenie 53,55 Eur, t.j. v rozsahu 21,95 % a neúspech v rozsahu 78,05%. Úspešnejšiemu žalovanému preto priznal voči žalobcovi nárok na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 56,1% (78,05% - 21,95%). O samotnej výške týchto trov konania rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Odhliadnuc od použitých invektívov v podanom odvolaní, žalovaný opätovne tvrdil, že v roku 2017 nepodpísal nijakú zmluvu so C. J., M.. Uviedol, že keď v dome žili všetci (on, manželka, dcéra a syn), nebohý kolega – pracovník spojov mu zosúladiť číslo na pevnú linku, ako číslo domu, ale potom, keď mal každý mobil, pevnú linku zrušili. Do roku 2014 žil sám doma a vykonával prácu v N. O., tak na čo by mu bola pevná linka a manželka sa vrátila až vo februári 2019. Ďalej poukázal na to, že na pojednávaní konanom dňa 21.02.2023 mu konajúca sudkyňa povedala, že má na overenie podpisu zložiť zálohu 400,- Eur s čím súhlasil, ale potom mu listom zo dňa 26.05.2023 oznámila, že má zložiť zálohu 800,- Eur, ale tú neuhradil, pretože nejaký skorumpovaný znalec, ako celý súd povie, že podpis je jeho. Rovnako žiadal sudkyňu o zaslanie zmluvy, avšak táto mu na súdnom pojednávaní povedala, že zmluvu musí mať. Vo vzťahu k samotnej zmluve poukázal na to, že je bez jeho podpisu a je v nej uvedená kolónka – samoinštalácia. Ďalej poukázal na faktúru za mesiace júl a august 2017, ktorými mu boli účtované sumy, hoci nebol doma a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX mal platiť 17,30 Eur, pričom zotrval na tvrdení, že celých 62 dní nebol nikto doma, tak na základe čoho sú splatné faktúry. Ďalej poukázal na to, že na pojednávaní žiadal advokáta, k čomu sudkyňa povedala, že ho nepotrebuje. Uviedol, že ak by podpísal zmluvu 29.03.2017 tak by volal hneď, od radosti, že má pevnú linku a oznámil by to aj známym, avšak za marec a apríl 2017 nie je žiadna faktúra.

8. Podaním zo dňa 04.11.2023, doručeným Krajskému súdu v Prešove dňa 20.11.2023 (č.l. 186 – 192) bolo doručené podanie žalovaného označené ako „Odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Vranov n/T, sp. zn. 4C/46/2020-116, IČS: 612 03 02 679 zo dňa 22.09.2023, sudkyňa A. G.“, ktoré podľa svojho obsahu je totožné s odvolaním žalovaného zo dňa 04.11.2023, doručeným súdu prvej inštancie dňa 20.11.2023 (č.l. 178 – 184).

9. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že žalovaný bol počas celého konania pasívny a žiaden dôkaz v rámci svojej procesnej obrany týkajúci sa uplatneného nároku nepredložil. V tejto súvislosti poukázal na to, že odvolanie žalovaného je zmätočné a nie je v ňom uvedený jediný vecný, resp. právny dôvod, ktorý by zakladal bez ďalšieho odôvodnenosť odvolania. Ďalej uviedol, že odvolanie neobsahuje náležitosti odvolania podľa § 363 Civilného sporového poriadku. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol alebo vydal rozsudok, ktorým potvrdí rozsudok súdu prvej inštancie a prizná mu voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, ktoré bude žalovaný povinný zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

10. V spise sa ďalej nachádzala obálka (za č.l. 206), ktorej odosielateľom bol žalovaný a adresátom súd prvej inštancie, pričom z úradného záznamu zo dňa 28.02.2024 (č.l. 207) vyplýva, že obsah obálky tvoril prípis adresovaný žalovanému a vyjadrenie žalobcu, ktoré boli roztrhané na malé časti.

11. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

12. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“)) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu najmenej 5 dní vopred (§ 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

13. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal

suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

14. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalovaný namieta porušenie práva na spravodlivý proces, nesprávne skutkové zistenie a nesprávne právne posúdenie (§ 365 ods. 1 písm. b), f), h) C.s.p.).

15. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

16. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

17. V predmetnom prípade nebolo sporné, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti len dopĺňa, že Zmluva o poskytovaní verejných služieb je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

18. Po zrušení a vrátení veci v napadnutej časti sa súd prvej inštancie zameril na zistenie, či medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola skutočne uzatvorená Zmluva o poskytovaní verejných služieb, nakoľko žalovaný v priebehu celého konania namieta, že z jeho strany nedošlo k uzatvoreniu spomínanej zmluvy. Žalovaný pôvodne na pojednávaní navrhol vykonať znalecké dokazovanie a ustanoviť znalca z odboru písomznalctvo, avšak ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie a z obsahu spisu, žalovaný v stanovenej lehote nezložil preddavok na trovy znalca, preto súd prvej inštancie nemohol navrhnutý dôkaz vykonať. Z uvedeného dôvodu bolo tak na žalovanom, aby v konaní preukázal inými dôkazmi, že spomínanú zmluvu neuzatvoril. Ako správne poukázal už súd prvej inštancie, žalovaný v priebehu konania najprv tvrdil, že v čase podpisu zmluvy bol vo väzení (viď prvé odvolanie žalovaného) a následne tvrdil, že v danom čase bol na slobode (viď výsluch žalovaného dožiadaným súdom), či to, že sa nezdržoval doma. Takéto tvrdenia žalovaného (najmä tvrdenia o tom, že nebol v čase podpisu zmluvy doma, ale pracovne v zahraničí a zmluvu tak podpísať nemohol) vzhľadom na absenciu dôkazov, ktoré by preukazovali ich pravdivosť nebolo možné vyhodnotiť inak, ako v neprospech žalovaného. Žalovaný síce k podanému odvolaniu priložil ako prílohu spomínanú zmluvu s tvrdením, že nie je podpísaná, tu však odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný nepredložil celú spomínanú zmluvu, ale len jej prvé dve strany, na ktorých sa podpisy nenachádzajú, keďže tieto sa nachádzali až na strane 5 spomínanej zmluvy, ako to vyplýva z obsahu spisu (č.l. 14-16). Navyiac odvolací súd dáva do pozornosti, že žalovaný po prvý krát až v podanom odvolaní (a to v poradí druhom odvolaní) predložil uzatvorenú zmluvu a namieta absenciu svojho podpisu, k čomu je potrebné uviesť, že v zmysle § 366 C.s.p. možno prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany prednášať aj v rámci odvolacieho konania, avšak len v zákonom vymedzených prípadoch uvedených v § 366 C.s.p.. V takomto prípade ide o výnimku z pravidla, že v odvolacom konaní nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaný v podanom odvolaní však neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mu bránili už v rámci konania na súde prvej inštancie použiť tento prostriedok procesnej obrany. Z uvedených dôvodov nebolo možné takúto námietku žalovaného vyhodnotiť ako dôvodnú. Žalovaný tak žiadnym iným spôsobom hodnoverne nespochybnil a ani nepreukázal, že k uzatvoreniu zmluvy s právnym predchodcom nedošlo, preto aj s ohľadom na laické porovnanie podpisu na uzatvorenej zmluve s inými podpismi žalovaného súd prvej inštancie správne uzavrel, že došlo k uzatvoreniu

zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Napokon žalovaný ani v podanom odvolaní neuviedol také nedostatky postupu alebo odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré by zakladali dôvodnosť ním podaného odvolania.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené, teda že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, žalovaný bol povinný uhradiť služby, ktoré mu boli dodané a za ktoré žalovaný nezaplatil, okrem súm vyúčtovaných za upomienky, poplatkov za obmedzenie poskytovania služby a zmluvnú pokutu, ktoré boli právoplatnými rozhodnutiami súdov prvej inštancie zamietnuté. Ako správne uzavrel súd prvej inštancie, žalovaný je tak povinný zaplatiť žalobcovi sumu 53,55 Eur z titulu poskytnutých služieb, a to spolu s príslušenstvom.

20. K námietke žalovaného týkajúcej sa vyúčtovaných súm za obdobie júl až august 2017 odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto časti, pričom pre ozrejmienie uvádza, že z faktúr vystavených za uvedené obdobie boli žalobcovi priznané len sumy za hlasové služby vo výške 15,- Eur za mesiac júl 2017 a 15,- Eur za mesiac august 2017 za uskutočnené volania, keďže žalovaný nepreukázal, že nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy, avšak boli zamietnuté vyúčtované poplatky za upomienky a za obmedzenie poskytovania služby pre neplatenie. K námietkam žalovaného týkajúcim sa postupu sudkyne súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že žalovaný bol o svojom práve dať sa zastúpiť advokátom riadne poučený, ako aj o možnosti dať sa zastúpiť Centrom právnej pomoci, čo vyplýva z obsahu spisu teda je na rozhodnutí a aktivite žalovaného ako sporovej strany, či sa dá alebo kedy sa dá v konaní zastúpiť advokátom. Nie je teda povinnosťou súdu v sporovom konaní ustanoviť sporovej strane advokáta, a to ani na jej požiadanie. Vo vzťahu k žiadosti adresovanej súdu o zaslanie uzatvorenej zmluvy odvolací súd uvádza, že ani uvedené nemožno hodnotiť ako pochybenie súdu prvej inštancie, pretože povinnosťou súdu jednak nie je doručovať všetky listiny, ktoré sa nachádzajú v spise a jednak, ak žalovaný aj nemohol disponovať predmetnou zmluvou z dôvodu, že sa nachádza vo väzení, z obsahu spisu vyplýva, že platobný rozkaz, návrh spolu s prílohami (teda aj so zmluvou), potvrdenie o pridelení, formulár na podanie odporu a poučenie boli už žalovanému doručené na začiatku sporu, teda žalovaný touto zmluvou v čase podania žiadosti musel disponovať. Aj tieto námietky vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

21. Správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

22. Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd postupom § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. ako vecne správny potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p., tak že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 C.s.p..

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).